

maa det ærede Medlem ogsaa vide —, hvad der overhovedet kan komme til at staa i et Blad.

Men maatte jeg endelig angaaende 4 pCt.s-Typen sige dette, at et af de store Fortrin ved 4 pCt.s-Typen vil blive det, at man derigennem vender tilbage til den Type, som man herhjemme kendte i gamle Dage. Man vilde derved aabne Muligheden for atter at faa en meget væsentlig Del af vor Statsgæld placeret paa vore egne Hænder, hvilket altid er en umaadelig Fordel. Det er netop Hemmeligheden ved, at man i Tyskland gladelig lader sig spærre ude fra det franske Marked. Vi anse det for en saadan Lykke, at vi have Adgang til disse billige Penge i Frankrig. Jeg for mit Vedkommende mener tværtimod, at det vilde være en Lykke for Danmark, om vi efterhaanden kunde faa vore Statsobligationer paa danske Hænder. I gamle Dage var det saaledes, at Enker og Smaakapitalister i Stedet for at anbringe deres Penge i Banker som Detailhandlerbanken og Grundejerbanken o. s. v. anbragte dem i 4 pCt.s Statsobligationer. Det var den naturlige Anbringelse for Smaakapitalister, og det vilde være en Lykke for Danmark, om man efterhaanden kunde faa dansk Sparsommelighed til at anbringe sine Midler i danske Statsobligationer, saa at vi ikke i saa høj Grad bleve finansielt og ogsaa økonomisk afhængige af Udlandet, saaledes som det er Tilfældet ved, at vi placere det ene Millionlaan efter det andet paa fremmede Hænder. Det glæder mig her at være i Overensstemmelse med Nationalbankens Direktion, der paa sidste Generalforsamling udtrykkelig pegede paa, at det var saa at sige en Nødvendighed for Danmark nu at arbejde paa, at den danske Statsgæld i stigende Grad kunde komme paa danske Hænder.

Med Hensyn til den Artikel i „Gil Blas“, som Statsgældsdirektøren har be-
gaaet, maa jeg sige, at han er kommen til at bruge en Vending overfor det franske Finansmarked, som er meget uheldig. Han skriver nemlig: „Nu er uden Tvivl de 2 Aars Krise — han taler om de danske Forhold — overstaaet, Folket og Staten arbejder med Energi „pour retablir le bilan“, for at genoprette Balancen.“ Det fortæller Statsgældsdirektøren i September i Paris, men i Oktober staar den danske Finansminister her og siger, at det aldeles ikke er hans Mening at ville genoprette Balancen, det kan vente til næste Aar, saa kunne vi begynde at tale om det. For at

skulle bevare den 3½ pCt.s Type, forsikrer Statsgældsdirektøren paa en officiel eller officøs Maade om, at nu arbejde baade Staten og Folket paa at retablere Balancen, men umiddelbart derefter dementeres det af selve Finansministeren, hvad der dog sikkert ogsaa i den her omtalte Henseende vil have en meget slet Virkning paa Udlandet. Lad mig i denne Forbindelse tillade mig at pege paa, hvad Finansministeren siger Spalte 591. Der viser det sig nemlig, at han vil blive staaende paa det Standpunkt, at det, om det saa maa siges, er Situationen, der skal klare sig af sig selv. Den bestandig jævne Stigning af Skatterne. „Vanskelighederne ere desværre ikke helt forbi“, men det er dog for en stor Del saaledes, at de skulle jages til Side af de kommende gode Tider. Derpaa gaar han over til ligesom at tale til sig selv: „Du taler — det er altsaa Finansministeren — om bedre Tider — at sidde med Hænderne i Skødet og vente paa, at det skal bedre sig, ja, det er en net Finanspolitik!“ Jeg maa sige, at mere selvkritiske Ord har jeg aldrig hørt af en Finansminister, ja, det er fuldstændig rigtig sagt: Det er netop en net Finanspolitik at sætte sig hen og vente paa, at Tiderne nok skulle besøge det hele.

Angaaende Spørgsmaalet om Toldlovens Virkninger har det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) udtalt sig saa udførligt, [at der nu vil være mindre Anledning for mig til at fremsætte Bemærkninger derom. Kun maa jeg have Lov til overfor det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) at gøre en Bemærkning med Hensyn til Sponnecks Toldlov. Det er en mærkværdig Misforstaaelse, at Sponnecks Toldlov ikke skulde være et Mesterværk, fordi den er kommen dansk Industri, det vil sige kongerigsk Industri til gode i Stedet for slesvig-holstensk Industri. Det, der var det statsmandsmæssige, det fortræffelige hos Sponneck, var, at skønt han var udpræget Frihandelsmand, og skønt han stod i en udpræget frihandelsvenlig Tid — man maa huske, det var i Begyndelsen af Tresserne, da der gik en stor Frihandelsbølge over hele Verden med klingende Spil og flyvende Faner, og at man baade fra engelsk og fransk Side havde accepteret Frihandelsbevægelsen — alligevel med sine klare og sunde Øjne saa, at det passede nu ikke rigtig for Danmarks Forhold, og af Hensyn til den da bestaaende Industri netop tog saa virkelig maadeholdent og forstandigt paa det dan-